

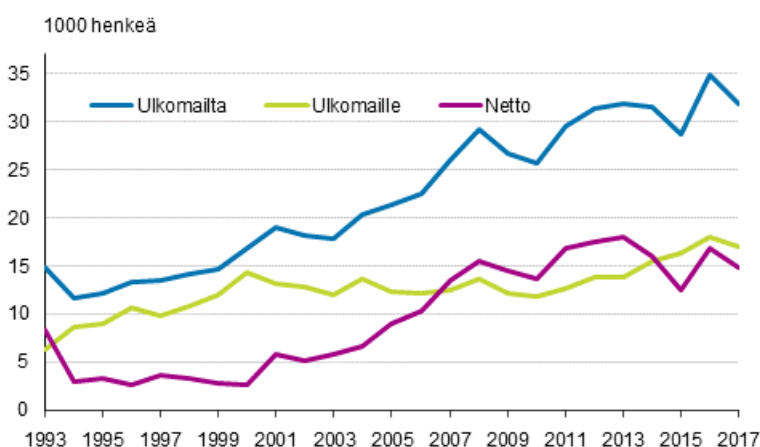
Muuttoliike 2017

Nettomaahanmuutto edellisvuotta pienempää vuonna 2017

Korjattu 24.10.2019. Korjatut luvut on merkitty punaisella

Tilastokeskuksen mukaan Suomeen muutti 31 797 henkeä vuonna 2017, mikä oli 9 prosenttia vähemmän kuin edellisellä vuonna. Maahanmuuttajia oli 3 108 vähemmän kuin vuonna 2016. Myös maastamuutto väheni edellisvuodesta. Suomesta muutti ulkomaille 16 973 henkeä, 6 prosenttia edellisvuotta vähemmän. Suomen saama muuttovoitto väheni 14 824 henkeen edellisen vuoden 16 823 hengestä.

Suomen ja ulkomaisten välinen muuttoliike 1993–2017

Maahanmuuttajista oli ulkomaan kansalaisia 23 735, eli 75 prosenttia vuonna 2017. Maastamuuttajista 60 prosenttia, 10 167, oli Suomen kansalaisia. Ulkomaan kansalaisista Suomi sai muuttovoittoa 16 929 henkeä, mutta oman maan kansalaisista tuli 2 105 hengen muuttotappio.

Maahanmuuton voitto EU:n ulkopuolelta muuttaneista

Suomen saama muuttovoitto koostui lähes täysin EU:n ulkopuolelta tulleista muuttajista vuonna 2017. Muutto muista kuin EU-maista tosin vähentyi edellisestä vuodesta ja myös muutto EU:n ulkopuolisiin maihin oli vähäisempää. Maahanmuuton netto EU:n ulkopuolisesta muutosta väheni 14 249:ään edellisen vuoden 15 716:sta.

Maahanmuuton voitto oli suurin Irakista, 2 369 muuttajaa, toiseksi suurin Syyriasta, 1 422 muuttajaa ja kolmanneksi suurin Venäjältä 1 420 muuttajaa.

Muutto EU-maista Suomeen väheni edelliseen vuoteen verrattuna 721 hengellä ollen 12 192 vuonna 2017. Maastamuutto EU-maihin on puolestaan nyt tasaantunut. Suomesta muutti EU-maihin viime vuonna 11 617 henkeä, joka oli 189 henkeä vähemmän kuin vuotta aiemmin. Edellä kuvatun kehityksen seurauksena Suomi saikin lähes puolet vähemmän muuttovoittoa EU-maista kuin edellisellä vuonna, 575 henkeä.

Kuntien välisiä muuttoja enemmän, kuten myös kuntien sisäisiä muuttoja

Vuonna 2017 kuntien välisiä muuttoja oli 287 839, mikä on 5 582 enemmän kuin vuonna 2016. Maakuntien välisten muuttojen määrä oli 136 684, missä oli kasvua 3 454 muuttoja, kun edellisellä vuonna sitä oli vain 686 muuton verran. Maakuntien sisäisiä muuttoja tehtiin 151 155, mikä oli 2 128 muuttoja edellisvuotta enemmän. Kunnassamuuttoja on **592 051** vuonna 2017, mikä oli **1 221 enemmän** kuin vuotta aiemmin.

Maan sisäisessä muuttoliikkeessä määrällisesti eniten muuttovoittoa sai Uudenmaan maakunta ja toiseksi eniten Pirkanmaan maakunta. Uudenmaan voitto oli 7 804 ja Pirkanmaan 2 109 henkeä. Väkilukuun suhteutettu muuttovoitto oli suurin Manner-Suomessa Uudellamaalla, jonka muuttovoitto oli lähes viisi promillea. Pirkanmaan suhteellinen muuttovoitto oli vähän pienempi kuin Uudenmaan.

Määrällisesti eniten maassamuutossa väestöään menetti Pohjanmaan maakunta, 1 402 henkeä. Kymenlaakson suhteellinen muuttotappio oli suurin, lähes kahdeksan promillea. Pohjanmaalla suhteellinen muuttotappio oli toiseksi suurinta. Kuntien välisessä muutossa 15 maakuntaa oli muuttotappiollisia.

Maakunnille muuttovoittoa maahanmuutosta

Kansainvälisessä muuttoliikkeessä kaikki maakunnat saivat muuttovoittoa. Sen huomioon ottaminen vähentää maassamuutossa muuttotappiollisten maakuntien määrää jonkin verran. Nettomaahanmuuton ja nettomaassamuuton summa oli tappiollinen 12 maakunnassa. Manner-Suomessa maakunnan nettomaahanmuutto oli suhteellisesti suurin Pohjanmaalla ja pienin Etelä-Pohjanmaalla.

Maan sisäinen liikkuvuus ja ulkomainen muuttoliike 2005–2017

Vuosi	Kuntien välinen muutto	Kunnan sisäinen muutto	Maahanmuutto	Maastamuutto	Nettosiirtolaisuus
2005	267 939	624 030	21 355	12 369	8 986
2006	265 469	600 097	22 451	12 107	10 344
2007	272 285	595 985	26 029	12 443	13 586
2008	262 454	567 619	29 114	13 657	15 457
2009	257 595	577 668	26 699	12 151	14 548
2010	264 362	575 323	25 636	11 905	13 731
2011	274 896	600 781	29 481	12 660	16 821
2012	274 650	595 163	31 278	13 845	17 433
2013	265 844	577 960	31 941	13 893	18 048
2014	267 799	571 775	31 507	15 486	16 021
2015	280 271	613 474	28 746	16 305	12 441
2016	282 257	590 830	34 905	18 082	16 823
2017	287 839	592 051	31 797	16 973	14 824

Aluejako aikasarjassa 1.1.2018

Sisällys

Taulukot

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. Kaupunkialueiden ja muiden kuntien kokonaisnettomuutto 2001–2017.....	4

Kuviot

Liitekuviot

Liitekuvio 1. Suomen ja EU:n ulkopuolisten maiden välinen muuttoliike 1993–2017.....	5

Liitekuvio 2. Kuntien välisen muuton ikäryhmittäinen muuttoalttius 1992–2017.....	5

Liitekuvio 3. Väkiluvun lisäys, syntyneiden enemmitys ja nettomaahanmuutto 1973–2017.....	5

Laatuseloste, muuttoliike 2017.....	6

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. Kaupunkialueiden ja muiden kuntien kokonaisnettomuutto 2001–2017

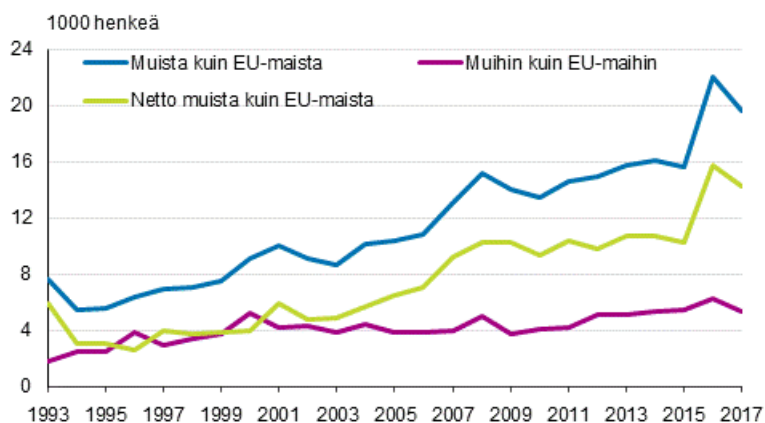
Vuosi	Muuttoalue ¹⁾		Muut kunnat	Siitä nettomaassamuutto
	Koko maa	Kaupunkialueet ²⁾		
2001	5 802	15 009	-9 207	-10 338
2002	5 221	10 721	-5 500	-6 282
2003	5 755	9 545	-3 790	-4 538
2004	6 677	9 060	-2 383	-3 660
2005	8 986	11 958	-2 972	-4 330
2006	10 344	13 638	-3 294	-5 079
2007	13 586	15 874	-2 288	-4 412
2008	15 457	18 524	-3 067	-5 510
2009	14 548	16 817	-2 269	-4 509
2010	13 731	16 022	-2 291	-4 618
2011	16 821	19 935	-3 114	-5 559
2012	17 433	21 221	-3 788	-6 442
2013	18 048	21 929	-3 881	-6 395
2014	16 021	20 159	-4 138	-6 380
2015	12 441	18 921	-6 480	-8 010
2016	16 823	21 455	-4 632	-7 578
2017	14 824	20 966	-6 142	-8 776

1) Väestötilaston luokitus

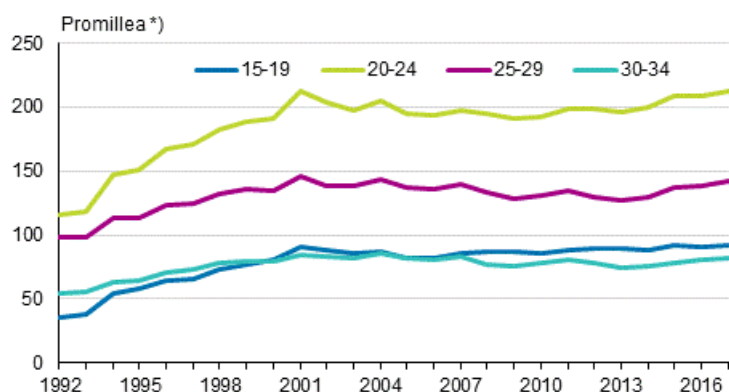
2) Kaupunkiseutu- ja kaupunkimaiset kunnat

Liitekuviot

Liitekuvio 1. Suomen ja EU:n ulkopuolisten maiden välinen muuttoliike 1993–2017

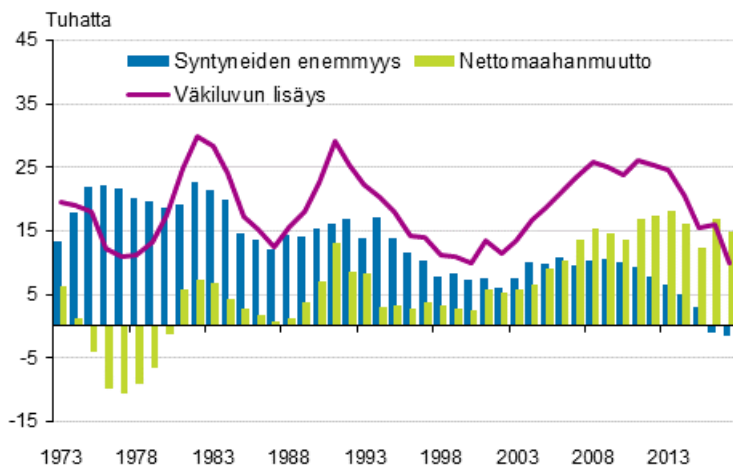

Liitekuvio 2. Kuntien välisen muuton ikäryhmittäinen muuttoalttius 1992–2017

*) Vuonna 1994 voimaan tullut kotikuntalaki mahdollisti opiskelijoiden kirjautumisen opiskelupaikkakunnilleen. Aluejaotus kaikkina vuosina 1.1.2018.

Liitekuvio 3. Väkiluvun lisäys, syntyneiden enemmitys ja nettomaahanmuutto 1973–2017

Laatuseloste, muuttoliike 2017

1. Tilastotietojen relevanssi

Suomen väestötalasto perustuu Väestörekisterikeskuksen johdolla ylläpidettävän väestötietojärjestelmän tietoihin. Paikalliset väestörekisteriviranomaiset antavat väestötietojärjestelmään jatkuvasti tietoja maassa asuvan väestön keskuudessa tapahtuvista väestönmuutoksista. Vuodesta 1971 lähtien Tilastokeskus on saanut väestötiedot Väestörekisterikeskuksesta.

Suomen viimeinen henkikirjoitus tehtiin 1.1.1989. Väestötietojärjestelmään tallennettavat tiedot määrittelee laki väestötietojärjestelmästä ja Väestörekisterikeskuksen varmennepalveluista (21.8.2009/661). Päättäneen vuoden väestönmuutosilmoituksia on odotettuseuraavan tammikuun viimeiseen päivään (laki väestötietolain 18 §:n muuttamisesta 24.11.1995).

Tilastokeskuksen tehtävänä on laatia yhteiskuntaoloja koskevia tilastoja (Laki tilastokeskuksesta 24.1.1992/48). Näihin kuuluvat myös väestötilastot. Tilastokeskuksen työjärjestys määrittää Henkilötilastot väestötilastojen tekijäksi (Tilastokeskuksen työjärjestys, TK-00-954-18).

Kotikuntalain mukaan henkilön kotikunta ja asuinpaikka merkitään väestötietojärjestelmään. Kotikunta on kunta, jossa henkilö asuu tai se, jota hän pitää kotikuntanaan asumisensa, perhesuhteidensa, toimeentulonsa tai muiden vastaavien seikkojen johdosta tai johon hänellä on em. seikkojen perusteella kiinteä yhteys (Kotikuntalaki 201/1994.) Väestötietojärjestelmässä väestö jaetaan läsnä- ja poissaoleviin. Läsnäolevia ovat kaikki maassa vakinaisesti asuvat henkilöt. He ovat joko Suomen kansalaisia tai ulkomaalaisia. Poissaolevaan väestöön siirretään Suomen kansalainen, joka muuttaessaan on ilmoittanut olevansa vähintään vuoden poissa Suomesta. Poikkeuksen muodostavat ne Suomen kansalaiset, jotka ovat diplomaatteja, kehitysyhteistyössä toimivia yms. (Kotikuntalaki 201/1994). Väestönmuutostilastoa laadittaessa on otettu huomioon vain tapahtumahetkellä läsnäolevien väestönmuutokset. Henkilön siirtyminen muualta Suomeen luetaan mukaan väestötilastoon, jos hänen muuttoilmoituksella kotipaikakseen ilmoittama asuinpaikka myöhemmin hyväksytään hänen vakinaiseksi asuinpaikakseen.

Maassamuutto

Henkilön, joka vaihtaa kotipaikkaa, on viimeistään viikon kuluttua muutosta annettava itsestään ja kanssaan muuttaneista perheenjäsenistä muuttoilmoitus, joka toimitetaan uuden asuinpaikan maistraatille. Muutto ilmoitetaan lomakkeessa joko vakituiseksi tai tilapäiseksi. Muuttoilmoituksen saatuaan maistraatti päättää, onko kyseessä tilapäinen vai vakituinen asuinpaikan muutos. Opiskelijoiden muutot opiskelupaikkakunnalle on voitu katsoa vakituiseksi muutoiksi 1.6.1994 lähtien, jolloin tuli voimaan kotikuntalaki (201/1994). Jos henkilö sijoitetaan pitkäaikaiseen säännölliseen hoitoon muun kuin kotikuntansa alueelle, niin hänen on voitu katsoa muuttavan vakituisesti vuodesta 2011 alkaen hoitamisen toimintayksikön kuntaan (1377/2010). Tiedot asunnon ja kotipaikan muutoksesta siirretään konekielisessä muodossa väestötietojärjestelmään. Uuden asuinpaikan rekisteritoimisto lähettää tiedot uudesta asuinpaikasta vanhan asuinpaikan maistraatille. (Väestötietolaki 507/1993 sekä muutos 202/1994 ; kotikuntalaki 201/1994; kotikunta-asetus 351/1994)

Alueliitosten vaikutus on otettu huomioon vuosien 1987–2016 muuton määrää koskevissa tilastoissa. Alueliitoksen jälkeen samaan kuntaan kuuluneiden muuttoliike alueen sisällä edellisenä vuonna on aina luokiteltu kunnassamuutoksi ajanjaksona 1987–2016. Kotikuntalain voimaantulo on lisännyt kuntien välisiä muuttoja noin 10 000 muutolla vuosittain 1994–2012. Tilastoperiodin 1993 muutoksen vaikutus on kuvattu kunnassamuuton käsitteen kuvauksen yhteydessä.

Maassamuuttoalttiudella tai -vilkkauksella tarkoitetaan muuttaneiden määrää lähtöalueen keskiväkiluvun 1000 henkeä kohden. Vastaavasti jonkin ikäryhmän muuttoalttius on ko. ikäryhmän muuttaneet ikäryhmän keskiväkiluvun 1000 henkeä kohden.

Kunnassamuutto

Tilastokeskus saa tiedot niistä kotipaikan muutoksista, joissa vakinainen asuinpaikka muuttuu. Tilastokeskus luokittelee asuinpaikan muutokset kunnassamuutoiksi ja kuntien välisiksi muutoiksi. Kunnassamuutto käsittää huoneistosta toiseen tapahtuvat muutot saman kunnan sisällä. Siitä erotetaan omaksi ryhmäksi

kiinteistöjen välinen kunnassamuutto. Vuoden 1986 ja sitä aikaisempien vuosien tilastoissa kunnassamuutossa olivat mukana vain kiinteistöjen väliset muutot samassa kunnassa.

Käsite kunnassamuutto piti sisällään vuoteen 1993 asti yksityisasunnosta toiseen muutot kunnan sisällä. Vuoden 1994 aineisto sisältää myös ne kunnassamuutot, jotka tapahtuvat laitosasunnosta yksityisasuntoon tai päinvastoin. Kunnassamuutoiksi on luettu kuuluvaksi vuodesta 1994 lähtien myös muutot tilanteesta “ei vakinaista asuntoa” yksityisasuntoon tai päinvastoin. Käsitemuutos on lisännyt kunnassamuuttojen määrää noin 6 prosentilla.

Vuoden 1993 aineistoa tuotettaessa tilastoperiodia myös muutettiin ajanjaksoksi 1.1.–31.12. ajanjaksosta 2.1.–1.1. väestötietojärjestelmän vastaavan muutoksen vuoksi. Siirtymävuonna tilastoperiodi jäi päivää vaille vuoden pituiseksi (vaikutus 11 000 kunnassamuuttoa ja 4 500 kuntien välistä muuttoa).

Maahan- ja maastamuutto

Maahan tulleen Suomen kansalaisen on ilmoitettava yli kolmen kuukauden oleskeluaikomuksesta maistraatille, joka päivittää tiedot väestötietojärjestelmään (laki 661/2009). Ulkomaalaisen maahantulo edellyttää, että hänellä on voimassa oleva vaadittava viisumi, oleskelulupa taikka työntekijän tai elinkeinonharjoittajan oleskelulupa, jollei hän ole EU:n tai ETA:n kansalainen tai Suomea sitovasta kansainvälisestä sopimuksesta muuta johdu (ulkomaalaislaki 301/2004). EU:n tai ETA:n kansalainen voi oleskella maassa kolme kuukautta ilman erityistä lupaa, minkä jälkeen hänen maassa oleskeluunsa tarvitsee perusteita ja maistraattiin rekisteröitymistä. Kolmansien maiden kansalaisen opiskelun, työsopimuksen tai muun oleskelun keston on oltava luvissa erityistapauksia lukuun ottamatta vähintään kaksi vuotta maahan tulon jälkeen, ennen kuin hän voi saavuttaa kotipaikkaoikeuden. EU:n tai ETA:n kansalaiselle vähintään vuoden mittaiseksi tarkoitettu oleskelu on edellytys Suomen väestöön kirjautumiseen (399/2007). Maistraatti tallentaa ulkomaan kansalaista koskevat kotipaikkatiedot väestötietojärjestelmään, jos henkilö saa Suomesta kotikuntalain (201/1994) mukaan määräytyneen kotikunnan ja siellä olevan vakinaisen asuinpaikan.

Perustellusta pyynnöstä ulkomaan kansalaisen tiedot voidaan tallentaa myös lyhyen oleskelun jälkeen, jos hänellä esim. on kotikuntalaissa tarkoitettu tilapäinen asuinpaikka Suomessa ja tallentaminen on tarpeen työskentelyyn tai vastaavaan olosuhteeseen liittyvien oikeuksien toteutumisen vuoksi (laki 661/2009). Väestömuutostilastossa henkilön siirtyminen muualta Suomeen luetaan maahanmuutoksi, vain jos väestötietojärjestelmään on tehty merkintä, että hän on saanut vakinaisen asuinpaikan Suomesta.

Maasta muuttavien on tehtävä itsestään muuttoilmoitus kuten maan sisällä muuttavienkin (lait 661/2009, 201/1994). Maasta muuttaneiksi katsotaan henkilöt, jotka muuttavat ulkomaille asumaan yhtä vuotta pitemmäksi ajaksi. Poikkeuksen muodostavat Suomen kansalaiset, jotka ovat diplomaatteja, kehitysyhteistyössä toimivia yms.

Kun henkilö muuttaa Pohjoismaasta toiseen, hänen on ilmoitettava muutostaan tulovaltion paikalliselle rekisteriviranomaiselle, joka päättää maansa rekisteröintikäytäntöjen mukaan rekisteröidäkö henkilö tulovaltiossa asuvaksi. Tulovaltion rekisteriviranomainen ilmoittaa päätöksestään kyseiselle henkilölle ja lähtövaltion rekisteriviranomaiselle. Lähtövaltion väestörekisterissä maastamuuttopäiväksi merkitään se päivä, jona henkilö on otettu tulomaan paikalliseen väestörekisteriin (kotikuntalaki 201/1994, asetus ja valtiosopimus 96/2006).

2. Tilastotutkimuksen menetelmäkuvaus

Maistraatit ylläpitävät väestötietojärjestelmää tallentamalla sinne saamansa tiedot maassa asuvan väestön keskuudessa tapahtuvista väestömuutoksista. Tietoihin voidaan lisätä tietoja maistraatissa tehdyistä päätöksistä. Evankelisluterilaisen kirkon ja ortodoksisen kirkkokunnan seurakunnat toimittavat tiedot kastamisista ja avioliiton solmimisista maistraateille. Kuoleman tapahduttua terveydenhuollon toimintayksiköt toimittavat tiedot kuolemasta väestötietojärjestelmään. Sairaalat ilmoittavat syntymistä tiedot väestötietojärjestelmään. Tuomioistuimet vievät tiedot avioerohakemuksista ja adoptioista tekemistään päätöksistä väestötietojärjestelmään. Ulkomaalaisvirasto tekee useimmat päätökset Suomen kansalaisuuden myöntämisestä (Kansalaisuuslaki 359/2003) ja vie tiedot päätöksistä väestötietojärjestelmään. Tilastokeskus saa väestötietojärjestelmästä väestömuutostiedot konekielisessä muodossa viikoittain.

Tilastokeskus odottaa tietoja tilastovuoden väestönmuutoksista seuraavan vuoden tammikuun loppuun asti. Tämän jälkeen ilmoitetut tiedot tilastovuoden ja edellisten vuosien väestönmuutoksista sisältyvät seuraavan tilastovuoden aineistoon.

Tilastokeskuksen väestörakennetilasto poistaa vuosittain satoja tietueita lisää vuotta aikaisempaan verrattuna Väestörekisterikeskukselta saadusta väestön yksilötasoisesta aineistosta siksi, että näiden tietueiden henkilöistä ei ole havaittu elonmerkkejä useaan vuoteen erilaisissa rekistereissä. Virallisesti nämä henkilöt kuuluvat Suomessa vakinaisesti asuvaan väestöön. Suuresta osasta väestörakenneaineistosta poistetuista tietueista on vuosittain generoitu maastamuutto vuosina 2013–2015.

3. Tietojen oikeellisuus ja tarkkuus

Yleisesti ottaen Väestörekisterikeskuksen väestötietojärjestelmää voidaan pitää henkilöiden suhteen erittäin kattavana. Jotta henkilö saa henkilötunnuksen on hänet kirjattava väestötietojärjestelmään. Eläminen Suomessa ilman henkilötunnusta on käytännöllisesti hyvin hankalaa. Tilapäisesti Suomessa asuvat saavat myös halutessaan henkilötunnuksen. Laillinen työssäkäynti, pankkitilin avaaminen, asioiminen viranomaisten kanssa jne. edellyttää henkilötunnusta. Maastamuuttaneista jää suhteellisen usein tiedot saamatta maastamuuton ilmoittamisen laiminlyönnin vuoksi.

Väestötietojärjestelmää on pidetty yllä henkikirjoituksen lakkauttamisen jälkeen vuodesta 1989 pelkästään väestönmuutosilmoituksin. Tietojen ilmoittamisen oikeellisuudesta kertoo väestötietojärjestelmästä tehty osoitteiden luotettavuustutkimus.

Väestörekisterikeskus teettää vuosittain Tilastokeskuksella otantatutkimuksen osoitetietojen oikeellisuudesta. Noin 11 000 hengeltä tiedustellaan, onko heidän osoitteensa väestötietojärjestelmässä oikea. Vuoden 2012 tutkimuksessa vastanneista 98,9 prosentilla tieto oli oikein.

Kunnallisvaalien yhteydessä ulkomaalaisille lähetettyjen äänioikeusilmoitusten palautukset lähettäjälle väärän osoitteen vuoksi johtavat maistraateissa selvittelyihin, jotka tuovat esiin yleensä noin 1 000 henkeä, jotka ovat muuttaneet maasta ilmoitusta tekemättä ja ovat siten olleet edelleen tilastoituna väestöön. Maistraatit poistavat heidät väestötietojärjestelmän maassa asuvasta väestöstä ennen seuraavaa vuodenvaihdetta.

4. Julkaistujen tietojen ajantasaisuus ja oikea-aikaisuus

Lopulliset väestönmuutostilastot julkistetaan vuosittain huhti-toukokuussa lukuun ottamatta kuolleena syntyneitä, jotka julkistetaan syyskuussa. Aluejakona on vuodesta 1999 lähtien käytetty tilastovuotta seuraavan vuoden ensimmäisen päivän aluejakoa. Näin ollen kunnat, jotka yhdistyvät vuoden ensimmäisenä päivänä on tilastoitu yhteen jo edellisen vuoden tilastoihin. Tieto yhdistyneiden kuntien väestönmuutoksista ennen yhdistymistä on saatavilla vuodesta 2003.

Väestön ennakkotilasto julkaistaan neljännesvuosittain aina päättynyttä neljännestä seuraavan kuukauden lopulla. Kuukauden yhteenvetotiedot väestönmuutoksista ovat saatavilla ilmaiseksi aina kolme viikkoa kuukauden päättymisen jälkeen. Kunnittaisia ennakkollisia väestönmuutostietoja on saatavilla maksullisena palveluna kuukausittain.

5. Tietojen saatavuus ja läpinäkyvyys/selkeys

Väestön perustiedot on saatavilla sähköisessä muodossa kunnittain tai kuntaa suuremmilla aluejaoilla Tilastokeskuksen veloittamattomassa StatFin-tietopalvelussa internetissä osoitteessa:

<http://tilastokeskus.fi/tup/tilastotietokannat/index.html>

Väestötietoja vuosilta 1750–2000 on digitoitu pdf-muotoon Kansalliskirjaston Doria palveluun.

[Väestörakenne-julkaisuja Doriassa](#)

[Väestönmuutokset-julkaisuja Doriassa](#)

[Väestölaskenta-julkaisuja Doriassa](#)

Maksullisessa sähköisessä tietopalvelussa on saatavilla eritellympää tietoa väestöstä ja väestönmuutoksista mm. kunnan osa-alueittain. Palvelusta saa lähempiä tietoja osoitteesta:

<http://tilastokeskus.fi/tup/vaestotilastopalvelu/index.html>

6. Tilastojen vertailukelpoisuus

Vertailtavissa olevia alueellisia väestönmuutosaikasarjoja on saatavissa maksuttomasti vuodesta 1987 lähtien. Taulukoissa ilmoitetaan aina, onko tietyn vuoden aluejaotusta käytetty kaikkina vuosina. Kun aluejaotus on sama muuttotaulukoissa kaikkina vuosina, niin myös muuttokäsite on sama kaikkina vuosina.

Väestönmuutostietoja syntyneiden, kuolleiden ja avioliiton solmineiden määristä on saatavilla vuodesta 1749 lähtien. Vuodesta 1773 lähtien on tietoja synnyttäneistä äideistä viisivuotiskäryhmittäin ja vuodesta 1936 lähtien kaikista syntyneistä lapsista äidin iän mukaan. Vuoden 1877 tilastouudistuksen myötä kuolleista alettiin kerätä tietoja 1-vuotiskäryhmittäin, joka mahdollisti tarkkojen kuolleisuus- ja elinajan taulujen laskemisen aloittamisen 1880-luvulta alkaen. Em. tilastouudistuksen ansiosta myös maassamuutosta ja avioeroista alettiin kerätä tietoja vuosittain.

Passilueteloihin perustunut siirtolaistilastointi alkoi v. 1900 ja jatkui vuoteen 1984 saakka. Vuodesta 1945 lähtien on kokonaislukumäärätietoa Suomen ja ulkomaiden välisestä muuttoliikkeestä, joka on saatu muiden maiden tilastoaineistoista. Pohjoismaiden välinen muuttoliiketilasto parani vuonna 1969, kun Pohjoismaiden väestökirjanpidossa otettiin käyttöön ns. Pohjoismainen muuttokirja. Suomesta Pohjoismaiden ulkopuolelle suuntautuneen muuttoliikkeen tilastointi parani edelleen vuodesta 1985 lähtien, jolloin maastamuuttaneille tuli ilmoitusvelvollisuus.

Veloituksettoman StatFin -tietopalvelun väestötietojen aikasarjoista osa alkaa vuodesta 1980 ja osa vuodesta 1987. Koko maan väestönmuutosten aikasarja alkaa vuodesta 1749.

7. Selkeys ja eheys/yhtenäisyys

Tilastokeskuksen muissa tilastoissa väestön pohjatietona käytetään väestötilaston aineistosta tuotettua tietoa. Näin ollen Tilastokeskuksen eri tilastot täsmäävät väestötietojen suhteen.

Tilastoissa käytetyt luokitukset löytyvät osoitteesta:

<http://tilastokeskus.fi/tk/tt/luokitukset/index.html>

Väestötieteen käsitteisiin voi perehtyä Tilastokeskuksen verkkokoulussa osoitteessa

<http://tilastokeskus.fi/tk/tp/verkkokoulu/ktk/vt/index.html>

Lisätietoja

Joni Rantakari 029 551 3249

Matti Saari 029 551 3401

Timo Nikander 029 551 3250

Vastaava tilastojohtaja:

Jari Tarkoma

info@stat.fi

www.tilastokeskus.fi

Lähde: Muuttoliike 2017. Tilastokeskus

Asiakaspalaute: www.tilastokeskus.fi/palaute

Tietopalvelu ja viestintä, Tilastokeskus
puh. 029 551 2220
www.tilastokeskus.fi

Julkaisutilaukset, Edita Publishing Oy
puh. 020 450 05
asiakaspalvelu.publishing@edita.fi
www.editapublishing.fi

ISSN 1796-0479
= Suomen virallinen tilasto
ISSN 1797-6766 (pdf)